

Haandværkere og Kunstnere. Jeg kan derfor lige saa lidt som det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds se, at der egentlig er nogen som helst Grund til administrativt at forbinde disse to Kursus paa den Maade, som det synes at være sket, eller som man i alt Fald let kan faa Indtryk af, at det er sket. Over for det Eksempel, som det ærede Medlem nævner, paa en vis langsom Forretningsgang i et enkelt Tilfælde, indvendte den højt-ærede Minister ganske vist dette, at naar en Sag hastede særlig, kunde man nok skynde paa den, med andre Ord: man kunde gaa en lang Vej i meget kort Tid, og det skal jeg ogsaa villig indrømme. Men Spørgsmaalet er da virkelig, om der foreligger nogen som helst Nødvendighedsgrund til at gaa den lange Vej, og det foreligger jo kun, hvis den ene af Autoriteterne der staar over den anden. Hvis der ikke kan være Tale om, at det Skøn, som i en saadan Sag afgives af Tegneinspektøren, kan underkendes af Professor Olrik, er der jo ikke Spor af Grund for Ministeriet til at gaa denne lange Vej, og formentlig er det da saaledes, at Professor Olrik ikke her bør kunne afgive et Skøn, som afviger fra det, Tegneinspektøren har givet. Thi Undervisningen er, som jeg før bemærkede, jo dog saa forskellig og i Tegnekursuset af en saa speciel Natur, at Professor Olrik, der paa sine Omraader er en overordenlig dygtig og fortjenstfuld Mand, her ikke har Spor af Forestilling, ikke kan have Spor af Forestilling om den Maade, hvorpaa Undervisningen bør ledes.

Dernæst ønsker jeg at gøre et Par Bemærkninger angaaende det Finsenske Lysinstitut. Saa vidt jeg forstod det ærede Medlem for Stubbeboing (N. J. Larsen), ønskede han, at Staten skulde sætte det som Betingelse for at yde dette Tilskud, denne Gave, eller hvad man nu vil kalde det, for at sætte sine Penge fast paa den lidet rentable Maade i dette Foretagende, at der kom en Ordning af Beliggenheds-spørgsmaalet. Men naar disse Besværinger ude fra Østerbro føres her ind i Folke-tinget, føres de ind for et ganske forkert Forum; det er Besværinger, der bør føres over for Bestyrelsen af Lysinstituttet, og det er dem, Beboerne maa søge at komme til Rette med. Jeg skal ganske villig erkende, at de Besværinger, der ere komne, ingenlunde ere fuldstændig intetsigende; tværtimod! de have nogen Betydning, i alt Fald større, end enkelte ærede Medlemmer have villet erkende; men det er ikke det

Spørgsmaal, som foreligger for os. Her er kun Spørgsmaal om, hvorvidt Staten til denne Institution bør give dette Bidrag af godt $\frac{1}{4}$ Million Kr., og der vil jeg dog henstille til det ærede Medlems Overvejelse, hvilket Indtryk det vilde gøre ude omkring i Befolkningen, om Staten vægrede sig ved af disse Grunde at give dette Tilskud. Det lader ikke til, at der kan træffes en Ordning, som foreløbig kan tilfredsstille Østerbros Beboere fuldt ud; der har været Tid nok til at søge at træffe den. Men hvilket Indtryk vilde det ikke gøre paa Befolkningen, om Staten stillede sig paa denne Maade her, at vægre sig ved at give Tilskud, hvor der dog rundt omkring i Befolkningen er Glæde over dette smukke Resultat af dansk Videnskabelighed, foruden at der er Glæde over, at man nu endelig langt om længe synes i alt Fald at være kommen til en endelig Helbredelse af en Sygdom, som har det særlig sørgelige ved sig, at den skamferer disse Mennesker saaledes, at mange af dem jo slet ikke vise sig om Dagen paa Gaden paa Grund af det Ydre, som Sygdommen har givet dem. Men ogsaa i videnskabelige Kredse, ikke alene herhjemme men uden for Landet, vilde det gøre et højst mærkeligt Indtryk, naar en saadan Kurmetode nu er kommen frem herhjemme, om Staten da indtog en saa forbeholden Stilling. Det ærede Medlem talte meget om det humane Hensyn, Hensynet til Befolkningen derude, men jeg henstiller dog, om ikke det humane Hensyn til de syge er af langt større Betydning end det humane Hensyn til Befolkningen derude. Nu tør det tillige sikkert haabes, at den Udvidelse, Instituttet har faaet, derude vil gøre det muligt ad administrativt Vej at træffe en Ordning, hvorved Generne for den omgivende Befolkning blive i betydelig Grad formindskede. Instituttet vil sikkert meget hurtigt lære det overordentlig heldige i, at det lever paa en god Fod med Omgivelserne. Men jeg ønsker med Hensyn til denne Sag at rette en Henstilling til den højtærede Minister. I de Finsenske Arbejder har man jo med en ny Undersøgelser- og Kurmetode at gøre, nemlig en direkte Indvirkning af Naturkræfterne paa Organismen; som man i de senere Aar har set flere Eksempler paa. Her anvendes i denne Metode i udstrakt Grad elektrisk Lys baade ved Undersøgelsen og den egentlige Helbredelse, og der er derfor ogsaa til Instituttet knyttet en Fysiker, altsaa en Ikke-Læge, som har med de særskilt fysisk-elektriske Arbejder at gøre,